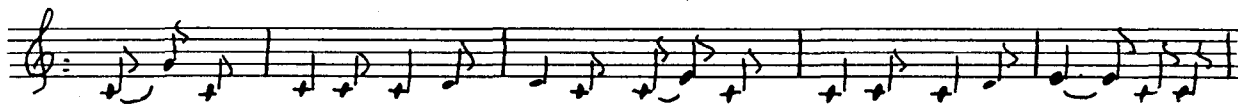
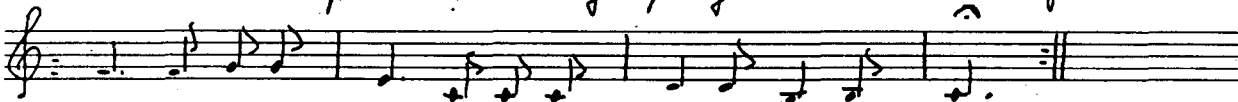

M E L O D I A M E S M O D E R N A :

Lo pri mer gaig que tin. que ren fou quan l'an gel vos por. tà a que.
Din. tre les fu. res en. tra. nyes per quan. dar. nos del in. fern assis.

lla no. ble am bai. xa. da que el fill de Deu s'en. car. nà
tin. nos glo. ri. o. sa puig que en sou Ma re de Deu.

I N M E M O R I A M

En Josep Subiranas ens ha deixat, tot just encetat l'any. S'ha clos un nou període dels nombrosos que emplenen la història de Subiranes, l'antic casal l'origen del qual possiblement data dels alhors del segle XI. Aquesta pèrdua que ens ha entristit a tots té una significació molt especial dins del quadre de l'actual Catalunya agrícola.

Subiranes és molt més que una pagesia del Collsa cabra; és una pairalia senyera que des de les antiquíssimes "Casas Sobiranas" ha anat adquirint importància i relleu en tota la comarca, i àdhuc fora d'ella. No oblidem que fins als temps presents, han estat les hisendes camperoles catalanes les que crearen les cases nobles i patriarcals que forniren mantes generacions pagesívoles que, amb el seu únic i sostin-

gut esforç, foren la base fonamental de la prosperitat del nostre país. Avui dia, en què l'huracà de la despoblació rural s'ha endut els grans casalicis, o que els ha deixats pràcticament abandonats al seu llastimós final, l'existència de Subiranes, menada i habitada pels propietaris i en ple rendiment, és realment reconfortant.

Sota aquest aspecte, Josep Subiranas ha estat el ferm continuador de l'ancestral nissaga, i ha travessat la feixuga època de l'èxode amb una total enteresa i sense la més lleu feblesa ni vacil·lació; mai no pensà, ni per un moment, a deixar la llar dels seus avantpassats. I Subiranes continua i és l'única mansió patrícia que resta habitada en el terme de Tavertet - i és de les comptades de tot el Collsacabra

com un clar exemple de fidelitat a la terra, que dissortadament no ha estat pas seguit. Aquesta ha estat l'obra cabdal, digna de tot elogi, de l'home resolut i volenterós, absolutament tenaç i aferrat a la seva família i la seva heretat.

Parlem ara, després d'una ràpida ullada a l'hisenda, de l'home, del gran home que sota la seva manifesta senzilla aparença, ha estat Josep Subiranas i Masmitjà. Durant els darrers temps, havíem sortit innumbrables vegades junts, per tal de recórrer les seves extenses pertinences, i m'havia fet conèixer les inesgotables bel·leses del Collsacabra, concretament la zona de Tavertet. Després ja foren llargues passejades vagare

(continua a la pg 16)

(ve de la pg 9)

jant pels boscos i els camins, vorejant les afrac i les cingleres tan abundoses que hi ha en el terreny; amb un ple contacte amb la natura, que tant ens agradava. La seva companyia fou sempre plaent, agradable en extrem. Sota el seu tracte obert i plaer traspuava sempre el senyor veritable, que ho és molt més quan menys vol semblar-ho.

Haviem tingut, tant se val, llargues converses plenes d'encís, sucoses i amicals, i patlàvem de tot, desgranant records

llunyans i passades vicissituds. Ens enteníem perfectament, reposadament, amb una absoluta compenetració: tant ell com jo ja no érem pas de la primera volada. A través de les nostres xerrades es féu ben palesa la sòlida formació moral i el recte caràcter d'un home d'una peça, que tenia ben desenvolupat el seny català, tant anomenat i portat ça i lla, però, en realitat, avui no pas gaire freqüent. En una paraula, podia dir-se d'ell amb tota justesa, seguint la dita popular, que tocava sempre de peus a terra.

El seu buit és difícil d'omplir; se'l troba a

faltar. Però la vida continua. I continua la hisenda amb els seus dignes successors. A tots els qui en vida l'estimàrem, ens queda solament el consol del seu record. L'amic Josep Subiranas i Masmitjà ha clos el cercle perfecte d'una vida profitosa i modèlica, plenament viscuda: nascut i extingit en la masia centenària, reposa ara ben aprop dels seus a Sant Miquel de Serrarols -casa seva.

Que descansi en pau.

QUIRZE PARES I GANYET.

